

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 sierpnia 2012 r.,

sprawy **Ł. S.**

skazanego wyrokiem łącznym

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 11 października 2011 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego

z dnia 31 maja 2011 r.

p o s t a n o w i ł :

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwalnia skazanego Ł. S. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego;**
- 3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata A. B. 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji przez obrońcę z urzędu.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 11 października 2011 r., w sprawie [...], utrzymał w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego z dnia 31 maja 2011 r., wydany w sprawie [...] skazanego Ł. S.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego, kasację na korzyść skazanego wniósł jego obrońca i, zarzucając „rażące naruszenie prawa materialnego, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 86 § 1 kk, polegające na błędnej wykładni powołanego przepisu, a w konsekwencji orzeczeniu wobec skazanego Ł. S. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności tj. w rozmiarze wyższym od sumy: kary łącznej orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 24 maja 2007 roku, sygn. akt II K 633/06 (kara łączna 1 roku pozbawienia wolności) oraz kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 7 marca 2008 roku, sygn. akt II K 172/07 (kara 5 miesięcy pozbawienia wolności), które to kary zostały wymierzone za pozostające w realnym biegu przestępstwa i zostały objęte wyrokiem łącznym”, wniósł o uchylenia zaskarżonego wyroku oraz utrzymania nim w mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Prokurator Prokuratury Okręowej, w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k., i jako taka została oddalona, natomiast skazany został zwolniony, na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego. Sporządzenie i wniesienie w tej sprawie kasacji przez obrońcę z urzędu, uzasadniało zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa należnego wynagrodzenia.

Zarzut naruszenia przez Sąd odwoławczy, a wcześniej przez Sąd pierwszej instancji, prawa materialnego, art. 86 § 1 k.k., poprzez jego błędną wykładnię jest oczywiście bezzasadny. Nie można podzielić stanowiska

obrońcy, wobec treści tego przepisu i konsekwentnej wykładni będącej w ostatnich latach udziałem Sądu Najwyższego, że orzeczenie w wyroku łącznym nie może być mniej korzystne dla skazanego, niż wykonanie kar orzeczonych w wyrokach jednostkowych, jak i poglądu, że jeżeli w wyroku, którego kary podlegają połączeniu w wyroku łącznym orzeczona została kara łączna, to wyznacza ona także granicę wymiaru kary w nowym wyroku łącznym. (zob. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 października 2002 r. V KK 73/02 LEX Nr 56827, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2008 r. IV KK 113/08 LEX Polonica Nr 2229695, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2010 r. II KK 156/10 Biuletyn Prawa Karnego Sądu Najwyższego 2011, Nr 2, poz. 24). Jest bowiem tak, na gruncie przepisu art. 86 § 1 k.k., że orzeczona kara łączna może być mniej korzystna dla skazanego, także wtedy, gdy postępowanie w tym przedmiocie toczy na wniosek skazanego. Połączeniu podlegają bowiem nie kary jednostkowe wymierzone poszczególnymi wyrokami i kary łączne orzeczone w takich wyrokach, lecz, po rozwiązaniu kary łącznej, wszystkie kary jednostkowe i właśnie one wyznaczają dolną granicę kary łącznej w wyroku łącznym (najsurowsza kara jednostkowa), jak i jej górą granicę (suma wszystkich kar jednostkowych i ustawowa górna granica kary określonego rodzaju). Skoro w tej sprawie w przedmiocie orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym, w wyroku Sądu Rejonowego z 2007 r. została orzeczona kara łączna jednego roku pozbawienia wolności, ale na podstawie wymierzonych kar jednostkowych: dwa razy po 10 miesięcy i raz 4 miesiące pozbawienia wolności, a w wyroku tego Sądu z 2008 r. kara pięciu miesięcy pozbawienia wolności, to, w myśl reguły określonej w art. 86 § 1 k.k. minimalna kara łączna wynosi 10 miesięcy a maksymalna 29 miesięcy (dwa lata i pięć miesięcy) pozbawienia wolności. Skoro zaskarżoną częścią wyroku łącznego wymierzona została kara łączna

dwóch lat pozbawienia wolności, a więc 24 miesięcy, to, bez wątpienia, w tej sprawie nie doszło do naruszenia przepisu art. 86 § 1 k.k. Jeżeli tak, to zarzut kasacji obrońcy należało uznać za oczywiście bezzasadny.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.